

EEN ONVERGETELIJKE AVOND

(Eine unvergessliche nacht)

Klucht in drie bedrijven

door

WALTER G. PFAUS

vertaling

Han Manrho

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN ONVERGETELIJKE AVOND - EINE UNVERGESSLICHE NACHT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WALTER G. PFAUS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Walter G. Pfaus
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Karel van Dellen - ca. 30 jaar
Dagmar Steen - ca. 25 - 30 jaar
Petra Vos - ca. 25 - 30 jaar
Gerd Visser - vriend van Karel, ca. 30 jaar
Herta van Dellen - Karels tante, ca. 40 - 50 jaar
Paul van Dellen - Karels oom, ca. 35 - 40 jaar
Nadine Harderwijk - ca. 30 jaar
Bruno Hampelaar - taxichauffeur, ca. 40 - 50 jaar

DECOR:

Woonkamer met eethoek, bank, stoelen, bijzettafeltje, dressoir, eettafel met vier stoelen. Op het dressoir een telefoon. Rechts achter een open algemene doorgang. Links achter de deur naar de logeerkamer. Rechts is de keuken en links de slaapkamer.

EERSTE BEDRIJF

Wanneer het gordijn opengaat, is Karel alleen op het toneel. Hij verwacht een jonge vrouw en heeft zich daarom keurig aangekleed. Voor hem op tafel staat een wijnglas met een ondefinieerbare vloeistof.

KAREL (*kijkt gefascineerd naar het glas*): Gerd zei, dat deze liefdesdrank feilloos werkt. (*eerbiedig*) Een afrodiacum uit het Verre Oosten. Daar hebben ze verstand van zulke drankjes. Als dit niet helpt, zei Gerd, kun je gerust het klooster in gaan... (*strijkt aanstellerig met zijn hand over zijn haar*) Hij heeft natuurlijk niet helemaal begrepen wat ik bedoelde, want ik sta vanzelfsprekend wel mijn mannetje op liefdesgebied. Maar deze keer neem ik geen enkel risico. Ik zou er heel graag voor Petra en mij een onvergetelijke avond van willen maken... (*kijkt weer naar het glas*) Pas drinken als je 't echt nodig hebt, zei hij, want het spul werkt onmiddellijk. (*de bel gaat. Karel kijkt op zijn horloge*) Dat kan ze toch nog niet zijn. Petra komt nooit te vroeg. Ze is de nauwkeurigheid zelf... Maar wie mag dat dan wel wezen? (*pakt het glas op, kijkt om zich heen en zet het op het dressoir*) Niet iedereen hoeft het direct te zien. (*gaat rechts achter af. Tante Herta heeft een hele luide en resolute stem. Ze is al achter het toneel te horen*)

HERTA (*achter het toneel*): En nu ga ik voorgoed bij hem weg! Ik wil hem nooit meer zien! (*komt het toneel op. Ze is oudeuvrijsterachtig gekleed en gekapt*) En al is ie duizend keer mijn broer... Nu is ie te ver gegaan! Vanaf nu blijf ik bij jou! (*kijkt om zich heen, ziet Karel niet, loopt naar de open doorgang rechts*) Wat heb je, Karel? Waar blijf je toch? Heb je gehoord wat ik zei?

KAREL (*komt steunend op met twee grote koffers en met een tas die hij om zijn nek gehangen heeft. Zet de beide koffers neer, laat tas op de grond vallen*): Ik... ik heb geen... woord gehoord, tante... Die koffers zijn zo... zwaar... Hoe heb je het trouwens voor elkaar gekregen om ze hier naar toe te sjouwen?

HERTA (*kijkt hem wezenloos aan*): Hoezo ik? De taxichauffeur heeft ze natuurlijk gedragen. O ja... je moet hem nog wel even betalen.

KAREL: Ik doe het met liefde, tante, als je nu in de taxi stapt en morgen terugkomt.

HERTA (*verontwaardigd*): Je hebt echt niet gehoord wat ik zei. Ik ben weggegaan bij je oom! Voorgoed! Ik laat me niet alles meer welgevallen! Van nu af aan woon ik bij jou in huis.

KAREL (*klagend*): Maar niet vandaag, tante! Morgen kan je net zo vaak hierheen verhuizen als je wilt...

HERTA (*streng*): Wat heeft dat te betekenen, Karel? Wil je mij, je bloedeigen tante, er uitgooien?

KAREL: Nee, tante, heus niet. Alleen... vandaag komt het heel slecht uit... *(de bel luidt stormachtig)*

HERTA: Dat is de taxichauffeur. Die wil zijn geld hebben.

KAREL *(pakt de koffers en de tas op)*: Ik breng de bagage wel naar buiten...

HERTA *(roept)*: De koffers blijven hier! Net als ik!

KAREL: Tante, de taxi wacht.

HERTA *(zacht, streelt Karel over zijn wang)*: Maar Karel, doe toch niet zo zenuwachtig. Ik ben nog maar net binnen. Ik wil niet weggaan... Zet de koffers nou maar neer, loop naar buiten en betaal de taxichauffeur... Toe, wees nou een lieve jongen.

KAREL *(met een vertwijfelde blik naar het plafond)*: Tante, het - kan - niet... *(de bel gaat weer, nog indringender)*

HERTA: Hij trekt je bel nog uit de deur. Ga nou eindelijk en geef hem het geld. Maar geen fooi, hoor je me? Hij was niet echt aardig tegen me.

KAREL *(in zichzelf)*: Dat verbaast me niks...

HERTA: Wat zei je?

KAREL *(haastig)*: Dat verbaast me... Hoe bestaat het dat iemand niet vriendelijk is tegen jou?

HERTA: Karel, zit jij me voor de gek te houden?

KAREL: Ik zou niet durven. En bovendien heb ik meer dan genoeg te stellen met die twee koffers en je tas... Als jij nou voorgaat...

HERTA *(streng)*: Gebruik je verstand, jongen. Zet de koffers neer... *(helpt hem een handje)* en ga nou eindelijk naar de voordeur... *(de bel gaat lang en aanhoudend)*

KAREL *(heeft de koffers noodgedwongen neergezet, werpt een wanhopige blik naar boven, boos)*: Ja ja, ik kom al! *(verdwijnt rechts achter. Uit het zicht)* Ik kom toch al!

HERTA *(zuchtend)*: Wat een halve gare. Het wordt steeds erger met hem... Wat voor familie heb ik eigenlijk? Mijn broer is de ergste rokkenjager, die sinds Casanova op aarde rondloopt, en mijn neefje is precies het tegenovergestelde... Lief en aardig, maar een beetje onbeholpen...

KAREL *(komt kwaad binnen)*: Wat heeft dat te betekenen, tante? Ben je vanuit huis helemaal hier naar toe gekomen met een taxi?

HERTA: Natuurlijk. Wat moest ik anders doen? Met je oom kan ik niet langer onder een dak wonen. Ik kan zijn gedoe met vrouwen niet langer uitstaan.

KAREL: Tante, de chauffeur wil zeshonderdachtenveertig gulden van me.

HERTA: Dat is te veel. Geef hem zeshonderd. Daar moet-ie genoeg aan hebben.

KAREL: Ik heb geen zeshonderd gulden in huis!

HERTA: Nou, betaal hem dan met een cheque.

KAREL: Als jij hem uitschrijft, prima.

HERTA (*zucht als een verwend kind*): Karel, lieverd, doe niet zo dom.

Ik kan toch geen cheque uitschrijven van jou rekening.

KAREL: Ik dacht ook niet aan mijn bankrekening, maar aan de jouwe.

HERTA (*geprikkelde*): Wat? Jij wilt dat ik dat betaal? Is dat je dank, dat ik naar je toe gekomen ben?

KAREL: Nee, de straf.

HERTA (*schrikt*): Karel! Karel!

KAREL: Stap in de taxi en laat je naar een hotel rijden. En morgen haal ik je daar weer op. Dan heb ik geld en ik betaal alles. Morgen, tante Herta, morgen. Niet vandaag. M-o-r-g-e-n.

HERTA (*laat zich huilend in een stoel vallen*): Dat ik dat moet meemaken... Mijn enige familie zet me op straat...

KAREL: Ik ben niet je enige familie. Je hebt ook nog een broer.

HERTA (*springt overeind, staat met de rug naar de ingang rechts*): Ik heb geen broer meer!

BRUNO (*komt binnen. Hij priemt Herta een uitgestrekte wijsvinger in haar rug*): Uw geld of uw leven!

HERTA (*steekt beide handen omhoog, bibberend*): Neem mijn leven. Mijn geld heb ik hard nodig als ik met pensioen ga.

KAREL: Tante, dat is de taxichauffeur. Hij wil alleen je geld maar.

HERTA (*draait zich woedend om*): Wat??

BRUNO (*dreigend*): En als u mij niet ogenblikkelijk betaalt, bezweer ik u dat u uw pensioenleeftijd niet eens haalt!

HERTA: Karel, laat jij het toe, dat deze man op zo'n manier tegen je tante praat?

KAREL: Hij mag dat gerust. Hij heeft geld van je tegoed. Een heleboel geld.

HERTA (*tegen Bruno, scherp*): Mijn neef betaalt. (*werpt haar hoofd achterover en gaat rechts af*)

KAREL (*kijkt om zich heen*): Ziet u hier een neef?

BRUNO (*houdt zijn hand op*): Zeshonderachtenzestig gulden vijftig.

KAREL: U kunt zevenhonderd van me krijgen als u haar nu meeneemt en morgen terugbrengt.

BRUNO: Ik neem haar nog niet mee terug voor duizend gulden. U weet niet, wat ik allemaal beleefd heb met haar.

KAREL (*vertwijfeld*): Twaalfhonderd.

BRUNO: Geen denken aan. Ik krijg zeshonderdachtenzestig gulden vijftig.

KAREL (*stug*): Niet van mij.

BRUNO: Ik kan de politie er ook bij halen.

KAREL (*grijpt stralend van blijdschap de hand van Bruno en schudt die*): Wat een schitterend idee! U haalt de politie, die neemt mijn tante mee, sluit haar goed op en morgen vraag ik om haar vrijlating. (*wijst naar de telefoon*) Zal ik het nummer voor u draaien?

BRUNO: U wilt me dus mijn geld niet geven?

KAREL: Ik pieker er niet over.

BRUNO: Oké, dan blijf ik hier. En de taximeter loopt tot ik het geld heb. Maar houd wel in de gaten dat het steeds duurder wordt.

KAREL: En wat dan nog. Het is mijn geld niet. Vertel het maar aan mijn tante. Ze is in de keuken.

BRUNO (*loopt naar de deur rechts, blijft aarzelend staan*): Denkt u dat ze gevaarlijk is?

KAREL: Dat weet je bij tantes nooit helemaal zeker. (*links af*)

BRUNO: Waarom zou ik naar de keuken gaan? (*gaat op de bank zitten*) Hier kan ik alles goed in de gaten houden.

HERTA (*komt van rechts op*): Karel! Karel! (*stoot met haar voet tegen een koffer*) Au! Karel, waarom staan die koffers hier nog steeds? Karel! (*stompelt jammerend verder*) Wat bezielt die jongen toch? Ik wil iets drinken... heel noodzakelijk. (*wil het dressoir open doen, maar ziet dan het wijnglas met de gekleurde vloeistof staan*) Kijk nou eens, dat ziet er lekker uit... (*neemt een slok, zet grote ogen op*) Maar dat smaakt! (*neemt weer een slok*) Dat smaakt naar.. (*drinkt*) het Verre Oosten en naar meer, naar veel meer...

BRUNO: Ik krijg ook elke minuut meer.

HERTA: Nou en? Het is niet mijn geld. (*rechts af*)

BRUNO (*kijkt haar met open mond na*): Dat kan toch niet waar zijn! Als iedereen zegt, dat het zijn geld niet is, wie zijn geld is het dan wèl?

DAGMAR (*komt rechts achter binnen, ziet Bruno, geschrokken*): Oh, neem me niet kwalijk, ik dacht dat ik in het huis van Karel van Dellen was.

BRUNO: U bent in het huis van Karel van Dellen.

DAGMAR: Dan hoort u hier niet thuis?

BRUNO: Tijdelijk, mevrouw. Tijdelijk. Maar dat kan best even duren.

DAGMAR: En waar is Karel?

BRUNO: Gevlucht.

DAGMAR (*ontsteld*): Voor mij?

BRUNO (*grijnzend*): Dat kan ik me niet voorstellen... Hij is voor mij gevlucht. Ik moet geld van hem hebben.

DAGMAR: O, lieve hemel. Dan kan het echt een hele poos duren.

BRUNO: Doet me helemaal niks, ik heb alle tijd. De taximeter loopt wel.

DAGMAR: Is de taxi daarbuiten van u?

BRUNO: Ik moet bekennen dat die van mij is.

DAGMAR: Dan kunt u me wel naar een hotel brengen, voor het geval ik hier niet welkom zou zijn.

BRUNO: Ach, u wilde hier ook komen wonen?

DAGMAR: Dat niet precies... Ik... ik ben een oude schoolvriendin van Karel.

BRUNO (*onverschillig*): Dat maakt toch niks uit?

DAGMAR (*gaat in een stoel zitten*): Hebt u Karel thuis gebracht?

BRUNO: Nee.

DAGMAR: Waarom krijgt u dan geld van hem?

BRUNO: Dat is een heel verhaal.

DAGMAR: Hij is u dus al heel lang geld schuldig.

BRUNO: Nee. Sinds een paar minuten.

DAGMAR (*verbaasd*): Zei u niet, dat het een lang verhaal was?

BRUNO (*behoedzaam*): Wilt u dat kleine bedragje dan niet voor uw rekening nemen? Ik krijg intussen... (*kijkt op zijn horloge*) zeshonderdvijfenzeventig gulden.

DAGMAR: Ik denk er niet aan.

BRUNO: Maar het wordt elke minuut meer.

DAGMAR: Wat heb ik daarmee te maken? Het is toch mijn geld niet?

BRUNO (*zucht diep*): Daar was ik al bang voor.

DAGMAR (*staat op, loopt naar de rechter deur*): Ik ga hem wel zoeken.

Herta komt rechts op. Ze gedraagt zich anders. Is vriendelijker en toegankelijker geworden. Bovendien probeert ze een verleidelijke klank in haar stem te leggen.

HERTA (*tegen Dagmar*): Hé, ik ken u.

DAGMAR (*niet erg enthousiast*): Ik u ook.

HERTA: U was toen met mijn neef... (*geeft het uitgebreid aan met haar handen*) samen.

DAGMAR: Zo zou je het kunnen noemen... Waar is Karel?

HERTA: Weet u wat? Wacht u gewoon in de keuken. Dan stuur ik hem wel naar u toe. Daar stoort niemand jullie...

Duwt haar naar rechts weg, loopt heupwiegend voor Bruno heen en weer, knipogend -terwijl ze naar hem toeloopt- met één oog en met haar hoofd naar de linkerdeur wijst.

BRUNO: Was is er? Hebt u iets in uw oog?

Herta doet een nieuwe poging, loopt heen en weer, knippert nog heftiger met haar ogen en wijst nog duidelijk naar de deur links achter.

BRUNO: U moet direct naar een dokter toe. Een mens moet niet de spot drijven met zulke krampen.

HERTA (*tegen het publiek*): Ik zou wel eens willen weten, waarom hij plotseling zo knap is. Dat is me eerst helemaal niet opgevallen... En nu... nu lust ik hem rauw... (*houdt geschokt de hand voor haar mond*)
Waarom wil ik dat zo opeens? Dat is me nog nooit overkomen... (*loopt heupwiegend naar Bruno toe, blijft voor hem staan en monstert*

hem indringend)

BRUNO: Ik ben niks veranderd, hoor. Maar mijn vordering is intussen wel hoger geworden.

HERTA (*met een verleidelijk lachje*): Dat is waar ook, u hebt geld van me te goed. Hoeveel is het dan?

BRUNO: Zeshondertachtig gulden.

HERTA: Hoeveel?

BRUNO: Zeshonderdnegentig gulden.

HERTA: Och, als het niet meer is... (*loopt naar de deur links*)

Gaat u maar mee, ik heb het geld daar... (*af, laat de deur openstaan*)

BRUNO: Hè, hè. Het zal tijd worden...

Gaat naar de deur. Wanneer hij er vlak voor staat, verschijnt Herta's hand, die Bruno bij zijn kraag pakt en hem naar binnen sleurt. Gerd Visser en Petra Vos komen samen rechts achter binnen. Het moet vanaf het begin duidelijk zijn, dat Gerd erg veel belangstelling heeft voor Petra.

PETRA (*komt als eerste het toneel op, draait zich om naar Gerd, licht geïrriteerd*): Ik heb al veel meegemaakt. Maar het is voor 't eerst dat iemand me achterna loopt tot in een huis.

GERD: Er is altijd een eerste keer. Maar als zoiets gebeurt met een aantrekkelijk iemand zoals ik, moet je er eigenlijk heel blij mee zijn.

PETRA: Je lijdt niet toevallig aan teveel verbeelding?

GERD: Wat is dat?

PETRA: Ik dacht al, dat je getikt was.

GERD: Nee toch? Denkt u dat een mens getikt is als hij verliefd wordt op u?

PETRA (*pijnlijk geraakt*): Luistert u eens goed, dit is het huis van mijn verloofde.

GERD: Daar was ik al bang voor.

PETRA (*nadrukkelijk*): En toch bent u me achterna gekomen tot in zijn huis?

GERD: Als een vrouw mij bevalt, zou ik haar tot in de hel achterna gaan!

PETRA: Nu maakt u een grapje.

GERD: Over zulke dingen maak ik nooit grapjes.

PETRA: Zou u dan ook voor me willen sterven?

GERD: Kom nou toch! Wie zou er dan van u houden?

PETRA: Mijn verloofde.

GERD: Weet u dat wel heel zeker?

PETRA: Als u wilt, kan hij het u zelf vertellen. We hoeven hem alleen maar te roepen.

GERD: Als we een poosje wachten, komt hij vast en zeker vanzelf. En om de wachttijd wat korter te maken, gaan we elkaar wat beter leren

kennen.

PETRA: Waarom zouden we elkaar beter moeten leren kennen?

GERD: Omdat dat onvermijdelijk is, wanneer we willen gaan trouwen.

PETRA (*lacht hardop, maar niet bepaald afwijzend, eerder gevleid*): U overtreft uzelf. Nu wilt u al met me trouwen. En morgen hebben we vast en zeker al een kind.

GERD (*doet ietwat verlegen*): Nou, dan moeten we eerst maar.... een beetje... met elkaar vrijen, geloof ik.

PETRA: Ik heb daar ook zoiets over gehoord, ja.

GERD (*weer met een stevige stem*): Houdt u van vrijen?

PETRA: Nee!

GERD: Ik ook niet. Laten we daar dan maar mee beginnen, dan hebben we dat alvast gehad.

PETRA (*lacht weer*): Ik denk niet, dat mijn verloofde dat zal willen.

GERD: Met hem zou ik het ook zeker niet doen.

PETRA: Zoiets als u is me mijn hele leven nog niet eerder voor de voeten gelopen.

GERD: Ik ben nu eenmaal een uniek exemplaar.

PETRA: Dat bent u inderdaad... Maar nu moet u zo langzamerhand verdwijnen. Prettig u te hebben leren kennen. Maar als mijn verloofde u in de gaten krijgt, sta ik nergens voor in.

GERD: Ik durf te wedden, dat hij mij een hand geeft en me uitbundig bedankt omdat ik u zo aangenaam heb bezig gehouden.

PETRA (*kijkt hem vol medelijden aan, schudt haar hoofd*): Er zijn mensen, die wel verstandig lijken, maar ze toch niet allemaal op een rijtje hebben.

GERD: Dan vergist u zich toch, ik heb alles keurig op de plek zitten waar het hoort.

PETRA: Gelooft u serieus, dat mijn verloofde u ook nog bedankt, omdat u probeerde u bij mij op te dringen?

GERD: Ik durf er tien of honderd kussen onder te verwedden, dat hij dat doet.

PETRA: U bent werkelijk geschift.

GERD: Geldt de weddenschap echt?

PETRA (*duwt hem richting achteruitgang*): Gaat u nou maar, dat is het beste...

GERD: Dan moet u me eerst zeggen, of de weddenschap geldt.

PETRA: Zover komt het niet, want als Karel komt, bent u niet meer hier. (*duwt hem verder*)

GERD: Nou goed, dan ga ik wel. Maar u moet me wegbrengen tot de voordeur.

PETRA: Als u belooft, dat u een brave jongen blijft, doe ik dat.

GERD (*grijpt naar zijn borst*): Zie ik er uit als een woesteling?

PETRA: U ziet eruit als iemand, die net zo te keer gaat als Alva.

GERD: Waar woont die Alva? Dan breek ik hem zijn beide benen.

PETRA: Vooruit, verdwijn nu! *(beide af)*

Karel komt links op. Hij heeft wat parfum op zijn hand gedaan. Houdt de hand bij zijn mond, ademt op de handpalm.

KAREL *(loopt met soepele pas)*: Goeie genade, ik stink als een parfumerie-zaak... Maar vrouwen verlangen zulke luchtjes...

DAGMAR *(komt van rechts binnen)*: Hallo Karel!

KAREL *(staart haar aan alsof ze een geest is)*: Da... Da... jij...
(wijst naar haar, straalt plotseling over zijn hele gezicht)

Dagmar! Ben jij het echt?

DAGMAR: Ben ik dan de afgelopen twee jaar zo veranderd?

KAREL *(haastig)*: Nee, helemaal niet... Absoluut niet... Je bent net zo mooi als altijd... nog mooier dan toen... O God, ik weet niet wat ik moet zeggen...

DAGMAR: Misschien wil je me wel omhelzen en begroeten.

KAREL *(loopt met uitgestrekte armen naar haar toe)*: Dagmar...
(struikelt over een koffer, valt languit op de grond) Verdorie! Die verhipte koffer!

DAGMAR *(helpt hem overeind)*: Ben je van plan, op reis te gaan?

KAREL: Nee, dat zijn de koffers van die verschrikkelijke tante van me.

DAGMAR: Ja, ik heb ook al het genoeg gehad...

KAREL: Ze is hier!

DAGMAR: Dat weet ik. Ik heb haar net ontmoet.

KAREL *(staat weer overeind, ontzet)*: O lieve hemel, kom je na twee jaar afwezigheid weer eens bij me langs en wie ontmoet je als eerste? Mijn tante!

DAGMAR: Ik heb het overleefd hoor.

KAREL: Daar moet ik me persoonlijk van overtuigen. *(neemt haar in zijn armen en kust haar)* Je bent inderdaad in leven gebleven.

DAGMAR: Zei ik toch. Maar niet meer voor lang, als je me zo tegen je aan blijft drukken.

KAREL *(laat haar geschrokken los)*: Sorry, dat deed ik uit blijdschap...
Wat heb je al die tijd in Kopenhagen gedaan?

DAGMAR: Gewerkt.

KAREL: En nu?

DAGMAR: Nu ben ik weer hier.

KAREL: Blijf je voorgoed hier?

DAGMAR *(voorzichtig)*: Als het mag.

KAREL: Je bedoelt, hier bij mij?

DAGMAR: Als je 't niet erg vindt...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto